

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 195/2015
03.03.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Ј.Ц., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Ц., адвоката Т.К., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К бр.107/13 од 21.01.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.350/14 од 10.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Ц., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К бр.107/13 од 21.01.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.350/14 од 10.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К бр.107/13 од 21.01.2014. године окривљени Ј.Ц. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Истом пресудом, према окривљеном Ј.Ц. изречена је мера безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела и то 47 пакетића од алу-фолије са опојном дрогом – ... укупне бруто тежине 34 грама, једна кеса од најлона испуњена биљном материјом зелене боје – ... у расутом стању укупне бруто масе 60,50 грама и једна вагица за прецизно мерење, за које је одређено да се по правноснажности пресуде имају уништити у посебном поступку од стране надлежних органа, сходно члану 87. КЗ.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени Ј.Ц. да на име стварних трошкова кривичног поступка учињених на терет буџетских средстава плати

износ од 28.393,00 динара, на име два вештачења, као и да на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.350/14 од 10.12.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ј.Ц. а пресуда Вишег суда у Нишу К бр.107/13 од 21.01.2014. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ј.Ц., адвокат Т.К. због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или да укине само другостепену пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање, а да се на седницу већа позову окривљени и његов бранилац, као и да се одложи извршење правноснажне пресуде.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Ц. је неоснован.

Бранилац окривљеног Ј.Ц. у захтеву наводи да је првостепени суд приликом оцене доказа дао доказну снагу налазу НКТЦ – Одсек у Нишу, упркос томе што у овом налазу није на правилан начин утврђена врста и варијетет предметне биљне материје као и количина супстанци из групе тетра хидроканабинола, а што је одлучна чињеница и представља квалификаторну околност за кривично дело у питању, па се побијане одлуке заснивају на доказу на коме се према одредба ЗКП не могу заснивати, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, као и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је физичко хемијско вештачење УКП – Национално криминалистички центар Одсек у Нишу број 234-1509/12 од 08.05.2013. године извршено на основу наредбе истражног судије Вишег суда у Нишу Ки бр.52/13 од 30.04.2013. године, а која је донета на основу члана 114. у вези члана 130. ЗКП као и да је решењем Вишег суда у Нишу донетом на главном

претресу 29.11.2013. године од исте институције затражено везано за вештачење од 08.05.2013. године да се прецизно изјасни о масивном уделу ТХЦ у пронађеној биљној материји зелене боје за које је констатовано да се ради о биљки канабис конопља, и да је по наведеном решењу поступљено, о чему је суду достављен записник о вештачењу број 234-2-1972/13 08.01.2014. године у ком је УКП НКТЦ – Одељење у Нишу дао своје закључке о проценту ТХЦ (који је већи од 0,3%) у испитиваним узорцима опојне дроге, а која је предмет овог кривичног поступка.

Имајући у виду да су вештачења опојне дроге која је предмет извршења кривичног дела у овом кривичном поступку обављена, на основу наредби истражног судије и решења донетог на главном претресу, да су извршена од стране институције која је овлашћена за давање налаза и мишљења, као и да је наведеним вештачењима у потпуности поступљено у складу са наредбом, односно решењем суда, овако спроведено вештачење, представља доказ који се заснива на Законнику о кривичном поступку, супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Ц., па побијане пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП обзиром да се у суштини истима оспорава чињенично утврђење суда, као и у оцену повреде закона прописану одредбом члана 441. став 2. ЗКП, на коју се образложењем захтева указује (да је одлуком о изреченој мери безбедности повређен кривични закон), обзиром да исто не представља разлоге прописане одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због којих би било дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**